

**Uit een toespraak tot de synode van Milaan
door de heilige aartsbisschop Carolus Borromeüs († 1584)***

Wilt ge dat ik u leer
hoe ge geleidelijk aan kunt groeien in de deugd,
en hoe ge,
die al met volle aandacht in het koor waart,
in het vervolg nog met grotere aandacht aanwezig zult zijn
zodat uw dienstwerk God nog meer zal behagen?
Wanneer reeds een vonk van Gods liefde in u ontstoken is,
laat haar dan niet dadelijk uitgaan,
stel haar niet bloot aan de wind,
houd die vuuroven afgesloten
zodat hij niet afkoelt en zijn warmte verliest.
Vlucht, zoveel ge kunt, alle verstrooiing;
blijf met uw gedachten bij God
en omzeil nutteloze gesprekken.

Zijn er mensen aan uw geestelijke zorg toevertrouwd,
laat daarom niet na ook uzelf te verzorgen;
schenk u niet zo welwillend aan anderen,
dat er voor u niets meer overblijft.
Ge moogt wel zorg dragen voor hen,
over wie ge bent aangesteld,
maar zo dat ge uzelf niet vergeet.

Broeders, denkt er aan
dat voor mensen met een taak in de kerk,
niets zo noodzakelijk is
als het inwendig gebed,
dat al onze daden moet voorafgaan,
begeleiden en voltooien.
Als ge psalmen bidt in het koor,
overweeg tot wie ge spreekt en wat ge zegt.
Dan zullen wij gemakkelijk alle moeilijkheden,
die iedere dag zo talrijk op ons toekomen,
kunnen overwinnen;
zo zullen wij ook de kracht bezitten
om Christus gestalte te geven
in ons zelf en in de anderen.

* Carolus Borromeüs, Toespraak tot de Synode van Milaan 1599
UITGAVE: WOORD & BEZINNING © Stichting IWVL - Arnhem